

דבריכם. כִּמָּה רְתִיבִין קְיָיִמִין הָכָא בְּגִינִיכוֹן. וְכַאֲיִן אֲתוֹן
 לְעֵלְמָא דְאֲתִי כִּמָּה מִרְכָּבוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל מַלְאָכִים עוֹמְדוֹת כֵּאֵן בְּגַלְלַכֶּם וּבִשְׁבִילְכֶם,
 לְשִׁמוֹעַ אֶת דְּבַרֵי הַתּוֹרָה וְהַסּוּדוֹת שִׁיּוּצָאִים מִפִּיכֶם, אֲשֶׁרִיכֶם אֶתֶם לְעוֹלָם הַבָּא. דְּכִלְהוֹ
 מְלִי דְנִפְקִי מִפְּמִיכוֹן. כְּלִהוּ מְלִין קְדִישִׁין. מְלִי פִשְׁרֹן
 דְּלֵא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא שְׁכַל הַדְּבָרִים הַיּוּצָאִים מִפִּיכֶם, כּוֹלֵם
 מִיִּלּוֹת קְדוּשׁוֹת מִיִּלּוֹת כִּשְׁרוֹת וּנְכוֹנוֹת, שְׁלֵא נּוֹטוֹת מִדְּרַךְ הָאֵמֶת לֹא לִימִין וְלֹא לִשְׂמָאל.
 וְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא חֲדִי לְמִשְׁמַע, וְצִיִּית לְהֵנִי מְלִי עַד
 דְּהוּא אֲנִמְר דִּינָא וְהַקְבָּה שִׁמַּח לְשִׁמוֹעַ, וּמֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְאֵלוֹ הַדְּבָרִים עַד שֶׁהוּא
 יִגְמֹר וַיִּפְסֹק הַדִּין לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, כִּי עַיִן סוּדוֹת תִּיקוּנֵי דִיקְנָא דֵא"א נִמְתְּקוּ הַדִּינִים. דִּי
 לְעֵלְמָא דְאֲתִי תִמְרוֹן זְמָנָא אַחְרָא כֹּל הֵנִי מְלִי קְדִישִׁין
 כִּי בַעֲהִי"ת לְעוֹלָם הַבָּא תֵאמְרוּ פַּעַם אַחֲרַת כָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים שׁוֹכֵתֶם לְפִרְשׁ.
 עֲלִיכוּ בְּתִיב עֲלִיכֶם כְּתוּב. וְחִבְדָּ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
 לְמִשְׁרִים דּוּבָב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים שֶׁהַדְּבָרִים מִפִּיכֶם מֵהַחִיר שְׁלָכֶם, הוּא כִּיִּין
 הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי הוּא הַקְבָּה, וְכֹל דְּבָרִיכֶם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. מָאִי דּוּבָב שְׁפִתֵי
 יִשְׁנִים וְשׁוֹאֵל, עַל מָה חוֹזְרוֹת הַמִּיָּלִים הַלְלוּ. דְּאִפִּילוּ לְעֵלְמָא דְאֲתִי
 מְרַחֲשֵׁן שְׁפּוֹתֵיכוֹ אֲוִרִיתָא קְמִיָּהּ וְאוֹמֵר שֶׁאִפִּילוּ בַעֲהוּ"ב הַשְּׁפִתִּים
 שְׁלָכֶם יִהְיוּ דוּבָבוֹת וּמְדַבְּרוֹת לְפָנֵי הַקְבָּה הַסּוּדוֹת הַלְלוּ.

הקדמה יקרה בתיקונין דז"א

הַשְׁתָּא אַתְתַּקְנוּ וְאַתְּכֹנְנוּ דַעְתָּא לְמַתְקַן תְּקוּנֵי דְזַעִיר

אַנְפִּין [עד] אומר רשב"י לחברים שעתה לאחר שסיימנו בס"ד לבאר ולתקן

תקוני א"א, בבקשה מכם תתקנו עצמכם ותכוונו דעתכם להזדרזו ולתקן תיקוני פרצוף ז"א, כי המתחיל במצוה אומרים לו גמור. **הֵיךְ יִתְתַקֵּן וְהֵיךְ יִתְלַבֵּשׁ בְּתִקּוּנֵי**

איך וכיצד יתתקנו תיקוני ז"א ואיך יתלבשו בזקנו, שהוא מלבוש כמ"ש אצל א"א "ולבושה כתלג חזור" וזה חזור על זקנו, גם כאן אומר איך יתלבש ז"א בתיקוני דיקנא דיליה.

מִתְקוּנֵי עֵתִיק יוֹמִין קְדִישָׁא דְקַדִּישִׁין טְמִירָא דְטְמִירִין

ותיקו"ד דז"א נשלמים ונתקנים מתיקו"ד דעתיק יומין שהוא א"א שהוא קדוש יותר מקדושים שהם או"א, וא"א ג"כ נקרא הגנוז והטמיר שבגניזים כי הוא גנוז בתוך או"א ואו"א גנוזים בתוך

זו"ן. **טְמִירָא מְכַלָּא** ופרצוף א"א הוא טמיר ונעלם מכל פרצופי האצילות

דַּהֲשָׁתָא חוֹבְתָא עֲלֵיכּוּ לְמַגְזֵר דִּינָא קוֹשְׁטָאָה יָאָה

וְשִׁפְרָא שעתה לאחר שגמרתם לבאר עניני א"א ודיקנא דיליה הקדושים אפילו שאין

הנהגתינו מא"א, א"כ מכל שכן שאנחנו צריכים לבאר ולתקן תיקוני ז"א כיון שעיקר הנהגתינו

אור הרשב"י

ריש אד"ז). וכי האמת ליעקב (מע' א' של מבו"ש אות ג') דזה שכתוב באדר"ז רצא: על רשב"י שלפני שפתח וגילה סודות אמר דלא איעול בכיסופא לעלמא דאתי וכו', שעוה"ב היא הבינה, וכדי שלא יעול בכסופא שלא גילה סודות חכמה ובינה, הוכרח לגלותם אז.

[עד] ואם ישאל השואל הרי אחרי א"א בא ענין או"א ואח"כ ז"א ומדוע התחיל עתה בתיקוני ז"א, דע כי לא נתבאר באדרא רבא תקוני או"א משום שנכללו במולא עילאה ותתאה, אמנם באדרא זוטא רצ"א נתבאר ענינם, וכמעט עיקר מה שנתחדש באד"ז הוא ענין או"א (שער מאמרי רשב"י

הלימוד היומי

הוא מז"א, לכן חובה עליכם למגור ולחתוך מפיכם הדברים ולפרש ולתקן את פרצוף ז"א, שהוא בחינת דין והוא דין אמת נאה ויפה. **וְלֹאֲתִקְנָא כָּל תִּקְוֵינִי עַל בּוֹרֵייהוּן** ולתקן כל התיקונים של ז"א על בוריים, ולהעמידם במקומם האמיתי.

תיקוני ז"א בבחינת פרצוף [עה]

תִּקְוֵי דְזַעֲרֵי אַנְפִּין מִתִּקְוֵי דְאַרְיָד אַנְפִּין אֶתְתִּקְנוּ, וְאֶתְפִּשְׁטוּ תִקְוֵי מִכָּאן וּמִכָּאן, כְּחִיזוּ דְדַבְרֵי נִשְׁ

אומר רשב"י דעו לכם כי התיקונים של ז"א לעשותו בבחינת חח"ן בג"ה דת"י מהתיקונים של א"א נתקנו, כי בתחילה היה ז"א חד סמכא וע"י א"א נתקן ז"א, וז"ש שנתפשטו תיקוני ז"א מכאן ומכאן כלומר בג' קוין, כדמות אדם הכולל חח"ן בג"ה דת"י ולא כמקודם שהיה חד סמכא והיתה השבירה, עתה בתיקון שנולד ז"א נעשה ונתקן כסדר דמות אדם. **וּמִשְׁלָפָא בֵּיהּ רוּחָא דְטְמִירָא דְכָל טְמִירִין** ולהמשיך ולשלוף ולהוריד בו רוח ומוחין, מא"א שנקרא הגנוז והנסתר שבכל הגנוזות. **בְּגִין לְמִיתָב עַל כּוֹרְסִיא** כדי לישב על הכסא, והכסא כאן הוא הנוק' כי ע"י שיקבל מוחין דגדלות

אור הרשב"י

ונתקנו חג"ת דז"א והלבישו לנה"י דא"א, ואח"כ עלו נה"י דז"א והלבישו לחג"ת דז"א, ועלתה המלכות והלבישה על היסוד דז"א, ונמצא שעלו זו"ן למעלה, ועתה הז"א הוא כליל תלת גו תלת. ולכן נכללו נה"י וחג"ת דא"א תלת גו תלת, כדי שבבא ז"א להלבישם יהי גם הוא כמוהו תלת גו תלת עיי"ש.

[עה] כדי להבין תיקוני ז"א נקדים איזו הקדמה יקרה מע"ח שער י"ז פ"ב וזה תוכן דבריו: הנה אחר שנתקן א"א ואו"א שהלבישוהו מהגרון עד הטבור, ובכדי להלביש עצמו גם מטבורו ולמטה, הוצרך א"א בעצמו לתקן את זו"ן, כדי שילבישוהו מטבורו ולמטה. וכדי לתקנם אסף א"א את נה"י שלו והעלם על חג"ת שלו. ואח"כ עלו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

ע"ז בורחים החיצונים ויש יחוד בזו"ן. **דְּכַתִּיב וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף** ומביא ראייה שז"א יתיב על כורסייא שהיא מלכות דאצילות, והכסא עצמו הוא עולם הבריאה **דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה** ו"האדם" הוא רומז לא"א, ו"דמות" כמראה אדם הוא ז"א, וז"א הוא יושב על דמות הכסא שהיא מלכות דאצילות נוק' דיליה.

כְּמִרְאֵה אָדָם דְּכָלִּיל כָּל דְּיוֹקְנֵינָא וז"א נקרא כמראה אדם משום שדומה לא"א הנקרא אדם בד' ענינים כדמפרש ואזיל כמו שהאדם שהוא א"א כולל כל פרצופי האצילות ומלובש בהם, כן ז"א שהוא מראה אד"ם שהוא כדמיון א"א, מלביש על כולם על א"א ואו"א כי כולם מתלבשים בו בסוד מוחין כי לא יקרא שום פרצוף בשם אדם אלא א"כ מלובש בכל פרצופי האצילות או מלביש לכל פרצופי האצילות, לכן ז"א שהוא מלביש לכל פרצופי האצילות בסוד מוחין בו בתוכו, הוא כלול מכולם ולכן נקרא ג"כ "כמראה אדם".

כְּמִרְאֵה אָדָם דְּכָלִּיל כָּל שְׂמָהָן ועוד הוא נקרא ג"כ כמראה אדם, כי א"א כולל עסמ"ב דכל הפרצופים כולם כי הוא מתלבש בתוך כולם, כן ז"א שהוא מלביש לכל פרצופי האצילות כולל ג"כ כל העסמ"ב של כולם. **כְּמִרְאֵה אָדָם דְּבִיָּה סְתִימִין כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין** ועוד מפרש כמראה אדם שבו סתומים העליונים והתחתונים, כי כמו שא"א בו סתומים עילאין כלומר מלובשים בו בתוכו א"ק ועתיק, ותתאין שהם או"א ע"י דיקנא וקוצא דשערי דא"א שמכסה עליהם, כן ז"א הוא כמראה אדם שסתומים בו עילאין שהיו א"א ואו"א, וגם תתאין שהוא פרצוף לאה המכוסה בקוצא דשערי שאחורוי רישא דז"א כי לאה נקראת עלמא דאתכסייא. **כְּמִרְאֵה אָדָם דְּכָלִּיל כָּל רְזִין דְּאִתְאֲפְרוּ וְאִתְתַּקְּנוּ עַד לָא אַבְרִי עֲלָמָא וְאַף עַל גַּב דְּלֹא אִתְקִימוּ.** ועוד מפרש כמראה אדם, כמו א"א